

Tại sao *có lẽ* Giáng Sinh

Nicky
Gumbel

Vẽ minh họa
Charlie
Mackesy

Copyright © Nicky Gumbel

Bản tiếng Việt 2013 được chuyển ngữ từ bản tiếng Anh 2013. Không phần nào trong ấn phẩm này hoặc bất cứ ấn phẩm nào được phép sao chép hay in sao dưới mọi hình thức điện thư hay điện tử, bao gồm photocopy, thâu, hay bất kỳ việc cất giữ thông tin và hệ thống lưu trữ nào nếu không có giấy cho phép từ nhà xuất bản.

Published by AAP Publishing Pte Ltd
alpha.org

Do Charlie Mackesy vẽ minh họa

Tại sao chúng ta tổ chức lễ Giáng sinh?

Trong lễ Giáng sinh có một điều gì đó gần như là sự huyền diệu: trẻ em mơ về ông già Noel và cỗ xe trượt tuyết kỳ ảo của ông, chúng ta hình dung các cây thông Noel, những cảnh vật đầy tuyết, những chiếc váy dày ấm, hàng đống quà tặng cùng những gia đình vui vẻ bên lò sưởi.

Thông thường trong thực tế không giống lắm so với những gì chúng ta tưởng tượng ra. Nhiều người lại trở nên quá lố vào dịp Giáng sinh. Các đường phố và cửa hiệu đông nghẹt người có thể tạo ra cái gọi là ‘nỗi ám ảnh ông già Noel’.

Sự nuông chiều quá mức đã chiếm được vị thế trong cuộc sống gia đình. Một cậu bé chín tuổi viết rằng, ‘Em biết đáng lý ra Giáng sinh nên là một thời khắc tôn giáo nhưng với em Giáng sinh lại là thời điểm của những nhu yếu phẩm của cuộc sống như thực phẩm, quà tặng và chè chén’. Một cậu bé khác viết, ‘Sau bữa sáng, bọn em bước vào phòng khách. Cha đi vào say bét nhè đang mặc chiếc quần bó của mẹ trên đầu còn đội một cái nón của thổ dân da đỏ!’
Thầy giáo của cậu bé đã phê vào lề giấy, ‘Người cha tốt!’

Với một số người khác đó lại là mối nguy của việc phải chi tiêu những khoản tiền

lớn họ không có để mua các món quà tặng mà người nhận không cần đến.

Một bé gái viết thư cho bà nó rằng, 'Cháu cảm ơn bà rất nhiều vì đã tặng cháu đôi găng tay rất đẹp vào dịp Giáng sinh. Cháu không thật cần đến chúng lắm nhưng ít ra đó cũng là thứ gì đó mà cháu muốn!'

Những người khác có thể trở nên đòi hỏi quá mức. Khá lâu trước ngày Giáng sinh, một người cha lắm cảm hỏi con gái mình xem thử nó muốn thứ gì làm quà. Cô bé e dè trả lời là mình muốn có một cậu em trai. Trước sự ngạc nhiên và vui thích của mọi người, vào đêm Giáng sinh người mẹ từ bệnh viện về nhà với một đứa bé trai trên tay. Năm kế tiếp, khi người cha lặp lại câu hỏi, cô bé lần này dạn dĩ hơn trả lời rằng, 'Nếu không bất tiện cho mẹ lắm thì con muốn có một chú ngựa con!'

Nhưng trong khi một số người vui vẻ quá mức thì số khác lại ở trong tình trạng bế tắc. Đối với nhiều người Giáng sinh là thời điểm tồi tệ nhất trong năm. Tỷ lệ người tự tử tăng cao, nhiều người chết vì bệnh tật hơn, những cuộc hôn nhân tan vỡ, những bệnh nhân tâm thần bị đột quỵ và xung đột trong gia đình phát sinh.

Một cuộc thăm dò của Mori cho biết mỗi Giáng sinh có khoảng ba

"có hành vi của ông
ki kẻo, quai là kẻo"

triệu cuộc cãi vã trong gia đình. Một bài báo chạy hàng tựa đề như sau ‘Quá đủ để làm bạn điên lên’, ngụ ý muốn nói đến việc người ta cảm thấy kiệt sức vì áp lực phải hoàn hảo trong dịp Giáng sinh. Tờ báo cũng cho biết có hai nhà tâm lý học, một nhà liệu pháp và một nhà tư vấn tâm lý đã cùng nhau điều hành một hội thảo

tên là ‘Những áp lực trong gia đình: đối mặt với lễ Giáng sinh’. Họ nói rằng một phần trong thành công của chương trình này dường như là cơ hội mà nó tạo ra để người ta thoát ra khỏi lễ Giáng sinh. Chuyên gia tâm thần học Anthony Storr, trong một bài báo về tình trạng suy nhược vào dịp Giáng sinh có tựa đề ‘Hãy vui lên đi, rồi Giáng sinh sẽ sớm qua thôi’ đã đưa ra kết luận: ‘Hãy nhớ là cho dù Giáng sinh năm nào cũng có nhưng nó không kéo dài mãi.’

Với tất cả những điều huyền diệu, những áp lực và sự cường điệu của lễ Giáng sinh liệu chúng ta có quên mất điều nào chẳng? Điều gì là trọng tâm trong lễ Giáng sinh? Theo lời C.S. Lewis, vào dịp Giáng sinh chúng ta nhớ đến một ‘sự kiện trọng đại trong lịch sử nhân loại - là sự kiện mà toàn bộ câu chuyện đề cập đến’.

Tại sao lại có liên quan đến chúa Jêsus?

Khi Chúa Jêsus ra đời, một nhóm các nhà thông thái đã bày tỏ mối quan tâm đối với Ngài. Họ đã hoãn lại tất cả mọi việc của mình để đến dâng cho Chúa ba tặng vật tượng trưng. Tặng vật đầu tiên là vàng - một

tặng vật có giá trị xứng hiệp với một vị vua. Con trẻ trong máng cỏ ấy là Vua muôn vua, Chúa muôn chúa. Chính Chúa đã đến làm người trong thế giới chúng ta. Ngày nay, lễ Giáng sinh đã làm lu mờ đi hình ảnh Chúa Jêsus. Một ông nọ đã viết cho tờ *The Times*: ‘Thưa quý Ngài, vì không tìm thấy quyển kinh nào trong nhà sách, tôi đã nhờ cô bán hàng giúp tìm giùm, cô chỉ cho tôi một đống Kinh Thánh và sách cầu nguyện nằm khuất trong góc rồi nói: “Chúng tôi phải chuyển đống sách ấy xuống kệ cuối cùng vì lễ Giáng sinh”’.

Nhưng tâm điểm của lễ Giáng sinh phải là Chúa Jêsus Christ. Vào Giáng sinh chúng ta kỷ niệm sự ra đời của một con người quan trọng nhất đã từng sống trên đất. Ngài là tâm điểm của nền văn minh nhân loại. Xét cho cùng, chúng ta gọi những gì diễn ra trước sự Giáng sinh của Ngài là BC - trước Chúa (trước Công nguyên) và những gì diễn ra sau đó là AD - sau Chúa (sau Công nguyên).

Nhưng làm thế nào chúng ta biết được đó là sự thật?

Chúng ta có thể kiểm nghiệm những khẳng định của Cơ Đốc giáo vì đó là một niềm tin có tính lịch sử. Niềm tin đó dựa trên sự sống, sự chết và sự sống lại của Chúa Jêsus Christ. Niềm tin của chúng ta dựa trên những chứng cứ lịch sử vững chắc.

Chúa Jêsus là ai?

Chúa Jêsus đã và hiện là Con của Đức Chúa Trời. Một số người nghĩ rằng Ngài chỉ là một ‘thầy dạy đạo ngay lành mà thôi’. Tuy nhiên, sự giả định đó không đúng với sự thật.

a) Các khẳng định của Chúa Jêsus

Chúa Jêsus tự nhận mình là Con độc sanh của Đức Chúa Trời, có địa vị ngang bằng với Đức Chúa Trời. Ngài khẳng định mình có quyền tha tội. Chúa Jêsus phán rằng rồi sẽ có một ngày Ngài sẽ phán xét thế gian, đến lúc đó điều quang trọng nhất là chúng ta đã đáp ứng lời kêu gọi của Ngài như thế nào trong đời này.

C.S. Lewis chỉ ra rằng: ‘Một người bình thường mà nói ra những điều Chúa Jêsus đã nói thì anh ta không phải là một thầy dạy luật vĩ đại. Anh ta chắc hẳn là người mất trí nếu không thì là quỷ vương của địa ngục’ Ông viết, ‘Bạn phải tự lựa chọn. Hoặc Chúa Jêsus là Con của Đức Chúa Trời hoặc là người điên hay ma quỷ’ nhưng C.S. Lewis còn viết tiếp ‘Chúng ta hãy đừng đề cập đến điều vô nghĩa rằng Chúa Jêsus là một con người vĩ đại có tinh thần dạy dỗ. Ngài không hề bày tỏ điều đó với chúng ta và Ngài cũng không hề có ý định như vậy’.

b) Đặc tính của Ngài

Nhiều người cho dù không phải là Cơ Đốc nhân đã xem Chúa Jêsus là một tấm gương tuyệt vời của sự vô kỷ. Dostoevsky, một Cơ Đốc nhân đã nói, ‘Tôi đoán chắc rằng không có người nào đáng yêu hơn, sâu sắc hơn, thông cảm hơn và hoàn hảo hơn Chúa Jêsus. Tôi có thể tuyên bố rằng với tình yêu hay ghen tị của loài

người thì không chỉ là không có ai giống như Ngài mà còn là không có ai có thể giống như Ngài'.
Càng nghiên cứu, xem xét lời dạy của Ngài thì dường như càng có một nhận định chung rằng đó là những lời thánh khiết nhất, tốt đẹp nhất từng được thốt ra từ môi miệng con người. Theo như nhận xét của C.S. Lewis thì 'Quá rõ ràng rằng Ngài không phải là một kẻ mất trí cũng không phải là ma quỷ và thật lạ lùng, đầy sự kinh hãi và khó tin, cuối cùng tôi phải chấp nhận rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Chúa đã đến trong thế gian đầy đầy những mối ghen ghét và thù địch này trong hình dạng một con người'.

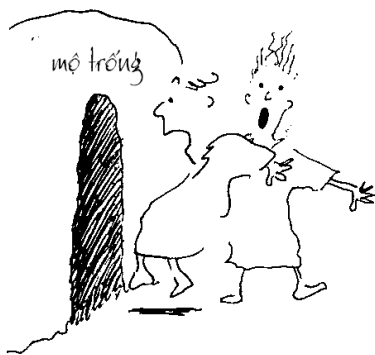
c) Chiến thắng sự chết của Ngài

Thật vậy, chứng cứ của sự sống lại vật lý rất vững chắc. Khi các môn đồ đến nơi phần mộ, họ thấy tấm vải liệm đã rủ xuống và xác Chúa Jêsus không còn nữa.

Trong sáu tuần kế tiếp, hơn 500 người đã nhìn thấy Chúa

Jêsus. Đời sống của các môn đồ được biến đổi, Hội Thánh Đấng Christ được khai sinh và lớn mạnh với tốc độ nhanh chóng.

Một cựu thẩm phán tối cao của Pháp Viện Anh, ngài Darling đã nói về sự phục sinh của Chúa như sau: 'Trên giả định một sự thật sống động tồn tại quá nhiều bằng chứng, tích cực có, tiêu cực có, sự kiện

có, suy diễn cũng có đến nỗi không một người thông minh nào trên thế gian lại không đưa ra một nhận định rằng câu chuyện về sự phục sinh là có thật'. Chỉ có một lời giải thích thỏa mãn cho sự kiện này là Chúa Jêsus thật đã sống lại từ cõi chết và vì vậy có thể khẳng định rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Các nhà thông thái đã đúng. Không có gì xứng với con trẻ ấy hơn vàng.

Tại sao chúng ta cần Ngài?

Cho dù Chúa Jêsus đúng là Đấng như lời Ngài đã tuyên bố thì tại sao ngày nay sau hơn 2.000 năm chúng ta vẫn cần Ngài? Món quà thứ hai mà các nhà thông thái mang đến là nhũ hương, một vật được sử dụng trong đền thờ như là biểu tượng của sự cầu nguyện và nói đến mối quan hệ với Đức Chúa Trời.

Các mối quan hệ thường rất lý thú. Chúng là lĩnh vực tối quan trọng trong cuộc sống của chúng ta - các mối quan hệ của chúng ta với cha mẹ, bạn trai, bạn gái, với chồng, với vợ, với con cái, cháu chắt, bạn bè v.v...

Điều đầu tiên và cao hơn hết trong Cơ Đốc giáo là các mối quan hệ chứ không phải là các luật lệ, là tình cảm hơn là triết lý. Nó nói về mối quan hệ quan trọng hơn hết thay các mối quan hệ khác: mối quan hệ giữa chúng ta với Đấng Tạo hóa. Chúa Jêsus phán rằng điều răn trước nhất và quan

trọng hơn hết là kính mến Đức Chúa Trời. Điều răn thứ hai là yêu kẻ lân cận mình. Điều răn ấy cũng chỉ về mối quan hệ giữa chúng ta với những người khác.

Bạn và tôi được tạo dựng để sống trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời. Chừng nào chúng ta còn chưa tìm thấy mối quan hệ đó thì chừng đó đời sống chúng ta còn thiếu ý nghĩa. Kết quả là chúng ta thường cảm thấy một khoảng trống trong tâm hồn. Một ca sĩ nhạc rock mô tả khoảng trống đó như sau: ‘Tôi cảm thấy một sự trống rỗng tận sâu trong tâm hồn’. Trong một lá thư gửi cho tôi, một người vợ đã viết ‘một khoảng trống vô tận’. Một cô gái trẻ thì nói

về ‘một sự trống vắng ghê gớm trong tâm hồn’.

Con người thường tìm nhiều cách khác nhau để lấp đầy khoảng trống này.

Một vài người cố bù đắp bằng tiền bạc nhưng vẫn không thấy thỏa mãn. Aristotle Onassis, một trong những người giàu nhất thế giới vào cuối đời mình đã nói rằng ‘Hàng triệu đôla không phải lúc nào cũng đem lại cho con người những gì họ cần trong đời sống’.

Những người khác thì thử dùng ma túy, uống rượu vô độ hay quan hệ tình dục bừa bãi. Một cô gái nói với tôi ‘Những thứ này đem lại sự thỏa mãn trong chốc lát rồi để lại trong bạn một cảm giác trống rỗng’. Số khác nữa thì cố tìm vui bằng cách làm việc cật lực, tìm vui trong âm nhạc hay thể thao hoặc tìm kiếm danh vọng. Cũng chẳng có gì sai trái trong chuyện làm việc như vậy nhưng vấn đề là ở chỗ họ không thể thỏa mãn hay lấp đầy khoảng trống trong tận đáy tâm hồn mình.

Ngay cả đối với các mối quan hệ thân thiết nhất của con người, cho dù có tuyệt vời đến mức nào đi nữa thì tự nó cũng không thể làm thỏa mãn ‘khoảng trống vô tận’ ấy. Sẽ không có gì xóa đi được khoảng trống đó ngoại trừ có mối tương giao với Đức Chúa Trời - Đấng Tạo hóa. Theo Kinh Thánh Tân ước, sở dĩ có sự trống trải ấy là do con người đã quay mặt lại với Đức Chúa Trời.

Chúa Jêsus phán, ‘Ta là bánh của sự sống’ (Giăng 6:35).

Ngài là Đấng duy nhất có thể xoa dịu cơn đói tâm linh của chúng ta vì Ngài là Đấng có khả năng nối lại mối quan hệ giữa chúng ta với Đức Chúa Trời.

a) Ngài thỏa mãn khát khao tìm kiếm ý nghĩa và mục đích đời sống chúng ta

Có đôi lúc con người tự hỏi, ‘Tôi đang làm gì trên trần gian này?’ hoặc ‘Trọng tâm của đời sống là gì?’ ‘Có mục đích nào cho đời sống không?’. Như Albert Camus đã từng nói, ‘Con người không thể sống thiếu ý nghĩa’.

Chừng nào chúng ta còn chưa sống trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ không bao giờ tìm thấy mục đích và ý nghĩa đích thực của cuộc sống. Những thứ khác có thể đem lại thỏa mãn thoáng qua trong chốc lát, chúng không tồn tại lâu dài. Chỉ trong mối tương giao với Đấng Tạo hóa chúng ta mới tìm thấy ý nghĩa và mục đích thật của đời sống mình.

b) Ngài đáp ứng mong muốn sống vĩnh cửu của chúng ta

Trước đây, khi tôi chưa phải là Cơ Đốc nhân, tôi không thích nói về chuyện chết chóc. Đối với tôi, cái chết còn lâu mới đến với tôi. Tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra trong tương lai và tôi cũng không muốn nghĩ ngợi gì về điều đó. Tôi không dám đối mặt với thực tế rằng cuối cùng rồi ai cũng phải chết. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời ‘đặt vào tâm trí loài người ý niệm về cõi đời đời’ (Truyền đạo 3:11). Đa số mọi người đều không muốn chết. Chúng ta mong muốn được bất tử mà không phải chết. Chỉ có trong Chúa Jêsus chúng ta mới tìm thấy đời sống vĩnh cửu. Vậy

hãy bắt đầu mối quan hệ với Đức Chúa Trời, bạn sẽ vượt khỏi sự chết và bước vào cõi đời đời.

c) Ngài đáp ứng niềm khao khát được tha tội của chúng ta

Thành thật mà nói chúng ta thường làm những việc mà chúng ta biết là sai trái. Đôi khi chúng ta còn làm những việc mà chúng ta cảm thấy hổ thẹn. Hơn thế, sự vị kỷ, luôn cho mình là trung tâm của vũ trụ trong ta đã làm hư hỏng những thứ ấy. Chúa Jêsus dạy: ‘Những điều ra từ trong lòng mới làm cho con người dơ bẩn. Vì từ bên trong, từ tâm hồn con người, sinh ra những tư tưởng ác, gian dâm, trộm cắp, giết người, ngoại tình, tham lam, độc ác, lừa dối, phóng đãng, ganh ghét, vu khống, kiêu căng và ngông cuồng. Những thứ xấu xa từ bên trong mới làm con người ô uế’ (Mác 7: 20-23).

Thực ra, điều chúng ta cần nhất là sự tha thứ, cũng giống như một bệnh nhân ung thư cần bác sĩ cho dù họ có nhận ra điều đó hay không đi nữa. Cũng vậy, chúng ta cần sự tha thứ cho dù chúng ta có nhận thấy hay không. Như những bệnh nhân ung thư, người nào nhận ra tình trạng cần phải điều trị bệnh của mình nhanh chóng thì bao giờ cũng tốt hơn nhiều so với những người ru mình trong sự an toàn giả tạo.

Bởi sự chết của Chúa Jêsus trên cây thập tự chúng ta được tha tội và nối lại mối quan hệ với Đức Chúa Trời.

Vào dịp Giáng sinh chúng ta nhớ lại sự kiện Chúa Jêsus vào đời để phục hồi các mối quan hệ - trước hết là mối quan hệ giữa chúng ta với Đức Chúa Trời và kế đến là mối quan hệ với những người khác. Chính bằng cách này Ngài đã trả lời những mong muốn sâu xa trong lòng chúng ta.

Tại sao Ngài đến?

Tại sao Chúa Jêsus lại đến trong thế gian? Làm thế nào Ngài có thể phục hồi mối quan hệ giữa chúng ta với Đức Chúa Trời? Tặng vật thứ ba mà các nhà thông thái mang đến đã cho chúng ta câu trả lời. Nhựa thơm là thứ được dùng để ướp xác người chết. Chúa Jêsus là người duy nhất được lựa chọn để được sinh ra và Ngài là một trong số ít người được chọn để chết. Chúa phán rằng toàn bộ mục đích của Ngài khi đến trong trần gian này là để chết cho chúng ta. Ngài đến 'để hi sinh tính mạng cứu chuộc nhiều người' (*Mác 10:45*). Lý do tối thượng của việc tặng quà Giáng sinh là để nhắc nhở chúng ta về món quà mà Chúa ban cho chúng ta - món quà ý nghĩa nhất và giá trị nhất từng được trao tặng.

Từ những gì chúng ta được biết về hình phạt đóng đinh trên cây thập tự thì đây là một trong những cách thức hành hình tàn ác nhất. Cicero mô tả đó là 'một hình thức tra tấn man rợ và ghê gớm nhất'. Có lẽ Chúa Jêsus đã bị đánh bằng roi da có buộc những mảnh xương và kim loại. Theo Eusebius, một nhà sử học vào thế kỷ thứ III 'các mạch máu của phạm nhân

bị phơi ra và các cơ bắp, gân cốt, ruột gan nặn nhân cũng bày ra'. Lúc đó Chúa Jêsus bị bắt phải mang một cây thập tự dài gần đến 2 mét cho đến khi Ngài sụp xuống. Khi Ngài đến nơi hành hình, tay và chân Ngài bị đóng vào cây thập tự bằng những chiếc đinh dài hơn 15cm. Ngài đã bị treo hàng giờ đồng hồ trên cây thập tự trong sự đau đớn tột cùng.

Tuy nhiên, Kinh Thánh Tân Ước cho chúng ta biết rõ lúc đó có một điều còn tệ hơn nỗi đau thể xác và tình cảm đến với Chúa Jêsus, đó là nỗi thống khổ về mặt tinh thần do bị phân cách khỏi Đức Chúa Trời khi Ngài mang trên người tất cả những tội lỗi của chúng ta.

Tại sao Chúa chết?

Chúa Jêsus phán rằng Ngài chết cho chúng ta. Từ 'cho' ở đây có nghĩa là 'thay thế'. Ngài làm điều đó vì Ngài yêu chúng ta và không muốn chúng ta phải chịu hình phạt do những điều sai trái chúng ta gây ra. Trên cây thập tự Ngài tuyên bố 'Ta sẽ gánh hết thảy những điều đó trên mình ta'.

Ngài đã làm điều đó cho bạn và tôi. Nếu bạn và tôi là hai người duy nhất tồn tại trên thế gian này thì Ngài cũng sẽ chết cho chúng ta. Sứ đồ Phao-lô viết về 'Con của Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu thương tôi và dâng hiến mạng sống Ngài vì tôi' (Ga-la-ti 2:20). Đó là tình

yêu cao sâu mà Chúa dành cho chúng ta khi Ngài dùng mạng sống mình để chuộc tội cho chúng ta.

Từ 'tiền chuộc' bắt nguồn từ các chợ nô lệ. Một người tử tế sẽ mua một nô lệ rồi phóng thích anh ta nhưng để làm điều đó thì trước hết phải trả tiền chuộc. Chúa Jêsus đã trả tiền chuộc bằng chính huyết của Ngài trên cây thập tự để chúng ta được tự do.

Tự do khỏi điều gì?

a) Tự do khỏi tội lỗi

Cho dù chúng ta có phạm tội hay không thì trước mặt Đức Chúa Trời hết thảy chúng ta là kẻ có tội vì đã nhiều lần chúng ta vi phạm luật pháp Ngài trong tư tưởng, lời nói và việc làm. Một người phạm tội thì phải chịu hình phạt cũng giống như vậy sẽ có hình phạt dành cho những ai vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. 'Tiền công của tội lỗi là sự chết' (Rôma 6:23). Kết quả của những việc làm sai trái của chúng ta là sự chết về mặt tâm linh - là bị ngăn cách khỏi Đức Chúa Trời mãi mãi. Tất cả chúng ta đều đáng phải chịu hình phạt đó. Trên cây thập tự, Chúa Jêsus mang lấy hình phạt thay chúng ta hầu nhờ đó chúng ta được tha thứ hoàn toàn và mọi tội lỗi được cất khỏi chúng ta.

b) Tự do khỏi sự cuồng si

Đức Chúa Jêsus phán 'ai phạm tội sẽ là nô lệ của tội lỗi' (Giăng 8:34). Chúa Jêsus chết để chúng ta được tự do khỏi sự nô lệ đó. Trên cây thập tự, quyền lực của sự cuồng si này bị bẻ gãy. Dầu chúng ta có thể vẫn còn bị vấp ngã hết lần này đến lần khác nhưng quyền lực của sự cuồng si đã bị bẻ gãy khi Chúa

Jêsus giải phóng chúng ta. Đó là lý do tại sao Chúa Jêsus lại phán rằng ‘Nếu Con buông tha các người, các người sẽ thật được tự do’ (Giăng 8:36).

c) Tự do khỏi sự sợ hãi

Chúa Jêsus đã đến hầu cho Ngài ‘chịu chết để chiến thắng Satan, vua sự chết. Ngài cũng giải cứu những người vì sợ chết, buộc lòng làm nô lệ suốt đời’ (Hê-bơ-rơ 2:14-15). Chúng ta không cần phải sợ cái chết nữa. Đối với những người được Chúa Jêsus trả tự do, sự chết không phải là một kết thúc nhưng đó lại là cánh cổng dẫn đến thiên đàng, ở đó chúng ta sẽ được tự do khỏi sự tồn tại của tội lỗi. Khi Chúa Jêsus giải phóng chúng ta khỏi nỗi sợ cái chết Ngài cũng giải phóng chúng ta khỏi những nỗi sợ khác.

Tự do để làm gì?

Chúa Jêsus hiện nay không còn ở trên thế gian trong hình thể loài người nữa nhưng Ngài không ra đi để lại chúng ta một mình. Ngài đã sai Đức Thánh Linh đến cùng chúng ta. Khi Đức Thánh Linh đến trong chúng ta, Ngài ban cho chúng ta sự tự do mới.

a) Tự do biết Chúa

Những việc làm sai trái của chúng ta tạo ra một rào chắn giữa ta và Đức Chúa Trời ‘Sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời’ (Êsai 59:2). Khi Chúa Jêsus chết trên cây thập tự Ngài đời

bỏ rào chắn tồn tại giữa chúng ta và Đức Chúa Trời. Kết quả là Ngài làm cho chúng ta có thể nối lại mối tương giao với Đấng Tạo hóa. Chúng ta trở nên những con trai con gái của Ngài. Đức Thánh Linh cho chúng ta sự chắc chắn về mối quan hệ này và giúp chúng ta biết rõ Đức Chúa Trời hơn. Đức Thánh Linh giúp chúng ta cầu nguyện và hiểu biết lời Đức Chúa Trời (Kinh Thánh).

b) Tự do yêu thương

‘Chúng ta yêu vì Chúa đã yêu chúng ta trước’ (Giăng 4:19). Nhìn cây thập tự, chúng ta thấu hiểu tình yêu của Chúa đối với chúng ta. Khi Đức Thánh Linh đến ngự trong chúng ta, chúng ta kinh nghiệm được tình yêu đó. Khi chúng ta bằng lòng làm như vậy, chúng ta nhận được tình yêu mới với Chúa và với những người khác. Chúng ta được giải phóng để sống một đời sống yêu thương - một đời sống chú trọng về yêu thương và phục vụ Chúa cũng như yêu thương và phục vụ người khác hơn là một đời sống lấy mình làm trung tâm.

c) Tự do thay đổi

Đôi khi người ta nói rằng ‘Bạn luôn là chính mình. Bạn không thể thay đổi được’. Có một tin tốt lành là với sự giúp sức của Đức Thánh Linh chúng ta có thể thay đổi được. Đức Thánh Linh ban cho chúng ta sự tự do để sống một cuộc sống mà tận trong sâu thẳm chúng ta luôn ao ước được sống. Sứ đồ Phao-lô nói với chúng ta rằng bông trái của Thánh Linh

là ‘yêu thương, vui mừng, bình an, nhẫn nại, nhân từ, hiền lương, thành tín, hòa nhã, tự chủ’ (Ga-la-ti 5:22). Khi chúng ta cầu khẩn Đức Thánh Linh đến và ngự vào đời sống chúng ta thì những đức tính tốt đẹp đó sẽ nảy nở trong chúng ta.

Tại sao không?

Vậy, trong Chúa Cứu Thế Jêsus, Đức Chúa Trời tha thứ mọi tội lỗi cho chúng ta, Ngài ban cho chúng ta sự tự do và Ngài còn ban Đức Thánh Linh nữa. Tất cả đều là món quà đến từ Đức Chúa Trời. Khi ai đó tặng quà cho chúng ta, chúng ta có một sự lựa chọn. Chúng ta có thể hoặc nhận món quà đó, mở ra và thưởng thức nó hoặc nói ‘Không, cảm ơn’. Thật đáng buồn thay có quá nhiều người viện cớ để khỏi phải nhận món quà Đức Chúa Trời ban cho.

Dưới đây là một vài lý do mà người ta đưa ra:

a) ‘Tôi không cần đến Đức Chúa Trời’

Khi nói đến điều này con người thường ngụ ý là họ

vẫn khá hạnh phúc mà không cần có Đức Chúa Trời. Tuy nhiên có một điều họ không hề nhận ra điều chúng ta cần nhất không phải là ‘niềm hạnh phúc’ nhưng là ‘sự tha thứ’. Một người tuyên bố rằng mình không cần sự tha thứ thì quả là quá tự cao tự đại.

Mọi người đều cần được tha thứ. Nếu không có sự tha thứ, chúng ta sẽ gặp rắc rối lớn, vì Đức Chúa Trời không chỉ là Cha yêu thương của chúng ta mà Ngài còn là một quan án công bình. Hoặc là chúng ta nhận lãnh những gì Chúa Jêsus đã làm cho chúng ta trên cây thập tự bằng không chúng ta phải chịu hình phạt xứng với những việc sai trái chúng ta đã làm.

b) ‘Tôi phải từ bỏ quá nhiều thứ’

Đôi khi, Đức Chúa Trời giơ tay ra chỉ cho chúng ta biết điều gì là sai và điều gì chúng ta phải từ bỏ nếu chúng ta muốn duy trì mối quan hệ với Đức Chúa Trời qua Chúa Jêsus.

Nhưng chúng ta cần phải nhớ:

- Chúa yêu chúng ta. Ngài chỉ yêu cầu chúng ta từ bỏ những điều gây hại cho chúng ta. Đặt trường hợp tôi thấy mấy đứa trẻ đang chơi với một con dao tôi sẽ ngăn chúng lại không phải vì tôi muốn phá hỏng niềm vui của chúng mà bởi vì tôi

không muốn chúng bị thương.

- Nếu so với những gì chúng ta nhận lãnh thì những gì chúng ta từ bỏ chẳng là gì cả. Cái giá phải trả cho việc bạn không phải một Cơ Đốc nhân đắt hơn nhiều so với cái giá phải trả cho việc bạn trở thành một Cơ Đốc nhân.

- Những gì chúng ta từ bỏ chẳng thấm vào đâu so với những gì Chúa Jêsus đã từ bỏ khi Ngài chết trên thập tự giá vì chúng ta.

c) 'Chắc là phải có một cái bẫy rồi'

Có thể hiểu được khi con người thấy khó chấp nhận có cái gì đó lại cho không trong cuộc đời này. Họ nghĩ rằng mọi thứ sao nghe có vẻ dễ dàng quá vậy, chắc hẳn là phải ẩn giấu một cái bẫy nào đó. Tuy nhiên có một điều mà con người không nhận thấy đó là sự tha thứ được miễn phí cho chúng ta nhưng không miễn phí cho Chúa Jêsus. Ngài đã trả bằng chính huyết của mình. Thật dễ dàng đối với chúng ta nhưng không dễ dàng với Chúa Jêsus chút nào.

d) 'Tôi không đủ tốt'

Chẳng ai trong chúng ta lại đủ tốt hết, chúng ta cũng chẳng thể tự làm cho mình đủ tốt cho Chúa. Nhưng đó chính là lý do Chúa Jêsus đến trong trần gian. Qua Chúa Jêsus, Đức Chúa Trời có thể chấp nhận chúng ta như những gì chúng ta có cho dù chúng ta đã làm những việc sai trái gì cũng như chúng ta đã làm cho cuộc đời mình xáo trộn là thế nào.

e) ‘Tôi không bao giờ có thể đứng vững được’

Chúng ta đã đứng khi nghĩ rằng mình chẳng bao giờ có thể đứng vững được. Chúng ta không thể tự mình làm điều đó nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự trong lòng chúng ta, ban cho chúng ta năng lực và sức mạnh để tiếp tục là một Cơ Đốc nhân.

f) ‘Tôi sẽ làm điều đó sau’

Đây có lẽ là cái cớ được sử dụng nhiều nhất. Đôi khi người ta nói ‘Tôi biết điều đó là sự thật nhưng tôi vẫn chưa sẵn sàng’. Họ trì hoãn điều đó lại. Chúng ta càng trì hoãn thì việc tiếp nhận Chúa càng khó khăn và chúng ta càng dễ mất cơ hội. Chúng ta không biết liệu khi nào chúng ta lại có một cơ hội khác. Riêng về phần tôi, điều duy nhất tôi hối tiếc là đã không đón nhận món quà đó sớm hơn.

Chúng ta cần phải làm gì?

Kinh thánh Tân ước bày tỏ rõ ràng rằng chúng ta cần phải làm cái gì đó để đón nhận món quà do Đức Chúa Trời ban tặng. Đây là một hành động của đức tin. Giăng viết rằng ‘Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời’ (Giăng 3:16). Tin tưởng bao gồm hành động của đức tin dựa trên những điều chúng ta biết về Chúa Jêsus. Đó không phải là một niềm tin mù quáng. Đó là đặt niềm tin của chúng ta vào một Người. Về phương diện nào đó điều này giống như cô dâu hay chú rể đặt niềm tin để nói ‘Tôi đồng ý’ vào ngày cưới.

Nhiều người có nhiều cách rất khác nhau để thực hiện các bước tiến đức tin nhưng tôi muốn mô tả một cách mà bạn có thể thực hiện ngay bây giờ. Có thể tóm tắt bằng ba từ rất đơn giản như sau:

a) ‘Xin lỗi’

Bạn cầu xin Chúa tha thứ cho tất cả những việc sai trái mà bạn đã làm và bạn phải từ bỏ mọi thứ mà bạn nghĩ là sai trật trong đời sống của bạn. Đây là điều mà Kinh Thánh gọi là ‘sự ăn năn’.

b) ‘Cảm ơn’

Chúng ta tin rằng Chúa Jêsus đã chết trên cây thập tự vì chúng ta. Bạn phải cảm ơn Ngài đã chết vì bạn. Cũng phải cảm ơn món quà tha thứ, tự do và Đức Thánh Linh mà Chúa đã ban cho chúng ta một cách miễn phí.

c) ‘Xin’

Chúa không bao giờ áp đặt ý muốn của Ngài trên đời sống chúng ta nên bạn cần phải đón nhận tặng phẩm của Ngài và mời Ngài đến ngự vào đời sống của bạn bởi Đức Thánh Linh.

Nếu bạn muốn có một mối quan hệ với Chúa và bạn đã sẵn sàng để nói ba điều nêu trên thì đây là lời cầu nguyện rất đơn giản mà bạn có thể dùng để khởi đầu một mối quan hệ với Đức Chúa Trời:

Lạy Chúa Jêsus Christ,

Con xin lỗi Ngài vì những việc sai trái con đã làm trong đời sống của con (dành một vài phút xin Chúa tha thứ cho bất cứ lỗi lầm cụ thể nào mà bạn nhớ tới). Xin tha thứ cho con. Bây giờ con xin từ bỏ những việc mà con biết là sai trái.

Cảm ơn Chúa vì Ngài đã chết trên cây thập tự vì con để con được tha tội và được tự do.

Cảm ơn Chúa vì Ngài đã tha tội cho con và đã ban tặng Đức Thánh Linh cho con. Ngay bây giờ con xin nhận lãnh món quà đó.

Xin Đức Thánh Linh đến trong đời sống con và ở cùng con mãi mãi.

Cảm ơn Chúa Jêsus, Amen.

Bây giờ phải làm gì?

1. Nói cho người khác biết

Việc nói cho người khác biết rất quan trọng nhằm xác chứng quyết định của bạn. Thường là chỉ khi nào bạn nói cho người khác biết thì điều đó mới trở thành sự thật đối với bạn. Có lẽ tốt nhất bạn nên nói cho người nào mà bạn nghĩ là sẽ vui mừng khi đón nhận tin đó.

2. Đọc Kinh Thánh

Một khi chúng ta đã nhận lãnh Chúa Jêsus và đặt niềm tin nơi Ngài chúng ta trở thành con cái của Đức Chúa Trời. Ngài là Cha Thiên thượng. Cũng giống như những người cha khác, Ngài muốn thiết lập một mối quan hệ mật thiết với chúng ta. Chúng ta phát triển mối quan hệ đó khi chúng ta lắng nghe Chúa (cơ bản là qua Kinh Thánh) và khi chúng ta nói chuyện với Ngài qua lời cầu nguyện. Kinh Thánh là lời của Đức Chúa Trời và có thể bạn sẽ thấy hữu ích khi bắt đầu mỗi ngày đọc một vài đoạn trong sách Tin lành Giăng. Hãy cầu xin Chúa nói chuyện với bạn đang khi bạn đọc.

3. Hãy bắt đầu nói chuyện với Đức Chúa Trời mỗi ngày (hãy cầu nguyện)

Tôi thấy những điều sau đây là rất hữu ích:

T - Tôn thờ

Ca ngợi Chúa vì Ngài là Đức Chúa Trời và những việc Ngài đã làm

X - Xưng tội

Xin Chúa tha thứ những sai lầm mà mình mắc phải

C - Cảm tạ

Tạ ơn Chúa đã ban cho sức khỏe, gia đình, bạn bè và nhiều điều tương tự như vậy.

K - Khấn nguyện

Cầu nguyện cho chính mình, bạn bè và cho người khác

4. Hãy gia nhập một Hội Thánh sống động

Tham gia vào một nhóm các Cơ Đốc nhân là rất quan trọng. Những Cơ Đốc nhân này nhóm nhau lại thờ phượng Đức Chúa Trời, lắng nghe tiếng Chúa phán với họ, động viên nhau và kết bạn với nhau. Hội Thánh nên là một chỗ đầy thú vị. Lần đầu tiên tôi cầu nguyện giống những lời cầu

nguyện ở trang trước là vào ngày 16 tháng 1 năm 1974. Điều đó đã thay đổi cuộc đời tôi. Đó là điều quan trọng nhất và tốt đẹp nhất mà tôi từng làm. Tôi tin tưởng rằng rồi đây bạn cũng sẽ giống y như vậy.

Xem thêm: *Những Thắc Mắc Về Đời Sống* của Nicky Gumbel, nói chi tiết hơn về sự liên quan của Chúa Jêsus đến đời sống chúng ta ngày nay.

TẠI SAO CÓ LỄ GIÁNG SINH

Tác giả: Nicky Gumbel

Người dịch: Alpha

Chịu trách nhiệm xuất bản

Bùi Thị Lâm Ngọc

Biên tập: **Đào Thị Thu Thanh**

Trình bày: **Alpha**

Sửa bản in: **Thu Thanh**

Thực hiện liên doanh Công ty Thiên Ngôn

In: 5.000 bản. Khổ 11x18cm. In tại: Công ty in Thiên Ngôn

Địa chỉ: 134/8 Hoàng Hoa Thám, P.12, Q. Tân Bình

Số ĐKKHXB: 52-2014/CXB/249-92/ĐoN, Cục xuất bản xác nhận ngày: 07/01/2014, Quyết định xuất bản số: 398B/QĐ-ĐoN, do NXB Đồng Nai cấp ngày: 04/09/2014.

In xong và nộp lưu chiểu: quý 4/2014

Nhà Xuất Bản Đồng Nai,

1953J (số cũ 210) Nguyễn Ái Quốc, TP Biên Hòa, Đồng Nai

Ban biên tập: (0613) 825 292 - P Kinh Doanh: 946 521

P Kế Toán: 946 520

Fax: (0613) 946 530 - Email: nxbdongnai@hcm.vnn.vn